

en arbejdsmarkedstilknytning, og udenlandske studerende skal have ret til at søge arbejde i Danmark efter endt uddannelse osv.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Og så blev perlerækken ikke længere. Tak til den radikale ordfører. Vi går videre i ordførerrækken.

Undskyld, der er en kort bemærkning. Så er der måske mulighed for at fortsætte.

Fru Irene Simonsen.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil bare konkludere, at det jo også havde undret mig meget, hvis hr. Morten Østergaard havde ændret retorik fuldstændig og været lidt imødekommende. Men det undrer mig også samtidig, at der er sådan en total tonedøvhed. Hvis hr. Morten Østergaard havde hørt efter både fru Henriette Kjærs og min ordførertale, så blev der lagt op til et pænt samarbejde; så blev der lagt op til, at vi ville være med til at finde modeller, som kan løse det arbejdskraftbehov, vi har, men at der kommer forestående forhandlinger, og at det jo bestemt ikke er normal kutyme, at man låser sig fast på nogle forslag i en forespørgsdebat.

Hvis vi havde låst os fast på nogle bestemte ting i en forespørgsdebat, så kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Morten Østergaard, hvordan han så ville have reageret. Så ville der jo være kommet denne reaktion, at vi er fuldstændig lukkede, og at regeringen ingenting vil, kun det, den selv vil.

For det er jo den retorik, vi også somme tider er blevet udsat for, selv om det ikke passer.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er jo sådan lidt et tveægget sværd, som fru Irene Simonsen svinger. På den ene side synes man fra forskellige af regeringspartierne side, at når Dansk Arbejdsgiverforening råber vagt i gevær, så er det en voldsom overdrivelse, og der er i øvrigt sket det, at jobkortordningen er ved at nærme sig 1.000 tilladelser om året, og så er alt jo på det rene. Omvendt siger man så, at man vil gøre en hel masse, man har bare ikke nogen konkrete forslag lige nu, ud over at vi jo selvfølgelig er glade for, at fru Irene Simonsen tidligere har turdet spille ud med et konkret forslag, bare ikke i dag.

Det, vi foreslår i den her vedtagelse, som er, må man sige, en anelse mere konkret end det, der ligger fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti, er en ordning, så man mere frit kan søge om arbejde i Danmark. Det er jo ikke en konkret løsning. Det er sådan set bare et tema, vi slår an. At danske ambassader skal ind i spillet er også bare et tema; at der gives bedre mulighed for, at udenlandske studerende kommer til Danmark, igen et tema. Det er ikke noget, der har fremmet, at sagsbehandlingen bliver hurtigere og reglerne smidigere. Det er temaer, vi slår an.

Vi synes, det var dejligt, om vi kunne få kridtet banen op, og vi er kede af, at ikke engang det kan man formå regeringen til i dag.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det undrer mig ikke, at hr. Morten Østergaard nu igen taler udenom. For det første er der i de her forslag, der står i vedtagelsen, jo flere konkrete ting, som man ikke kan lægge sig fast på i dag, men som man er nødt til at tage op i de forhandlinger, der forestår. Men vil hr. Morten Østergaard ikke bare for én gangs skyld, for at vi én gang kan få den ene positive oplevelse, være lidt imødekommende og positiv og sige: Jo, vi har hørt ordførerne fra regeringspartierne, de vil gerne forhandle.

Hvor ville jeg ønske, at hr. Morten Østergaard kunne sige det og sige, at vi har været imødekommende.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Lad det være sagt med det samme, at det her tema står om ikke øverst, så i hvert fald helt oppe i toppen af den radikale dagsorden, og derfor er vi meget glade for, at det trods alt ser ud, som om der, med den vedtagelse der ligger, skal ske noget på området, og vi er også glade for, at Globaliseringsrådet har taget det op, vi er glade for, at Velfærdscommissionen har peget på det, og vi vil møde op til enhver forhandling med iver og kæmpe for vores sag.

Men det er klart, at vi jo også er nødt til at sige, at vi kommer til at vente i spænding, kan man sige, for vi bliver jo ikke meget klogere af det, der er lagt frem. Og det er jo der, vi synes, at det måske var meget rimeligt, at man sagde: Skal vi spille håndbold eller fodbold, når vi mødes til forhandlinger? Men det kan det altså ikke blive til.